

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El jubileu del papa Francesc

El Sant Pare té el pressentiment que el seu pontificat serà breu i potser per això imprimeix un ritme accelerat a la seva missió. Es pot inscriure dins d'aquest propòsit l'anunci sorpresa d'un Any Sant extraordinari dedicat a la misericòrdia. Començarà en la festivitat de la Immaculada Concepció, el 8 de desembre de 2015, coincidint amb el simbòlic cinquantè aniversari de la conclusió del Concili Vaticà II, i es clourà el 20 de novembre de 2016, diumenge de Crist Rei de tot el món.

Ningú no esperava que el Papa anunciés un jubileu extraordinari, que serà el primer des del celebrat l'any 2000 (el pròxim jubileu ordinari s'ha de celebrar el 2025). L'ocasió era propícia: Francesc celebrava aquell dia —el 13 de març passat, segon aniversari de la seva elecció com a successor de Pere— la litúrgia de la penitència a la Basílica de Sant Pere. Ell havia convocat un acte de pregària i de conversió a tota l'Església titulat «24 hores per al Senyor».

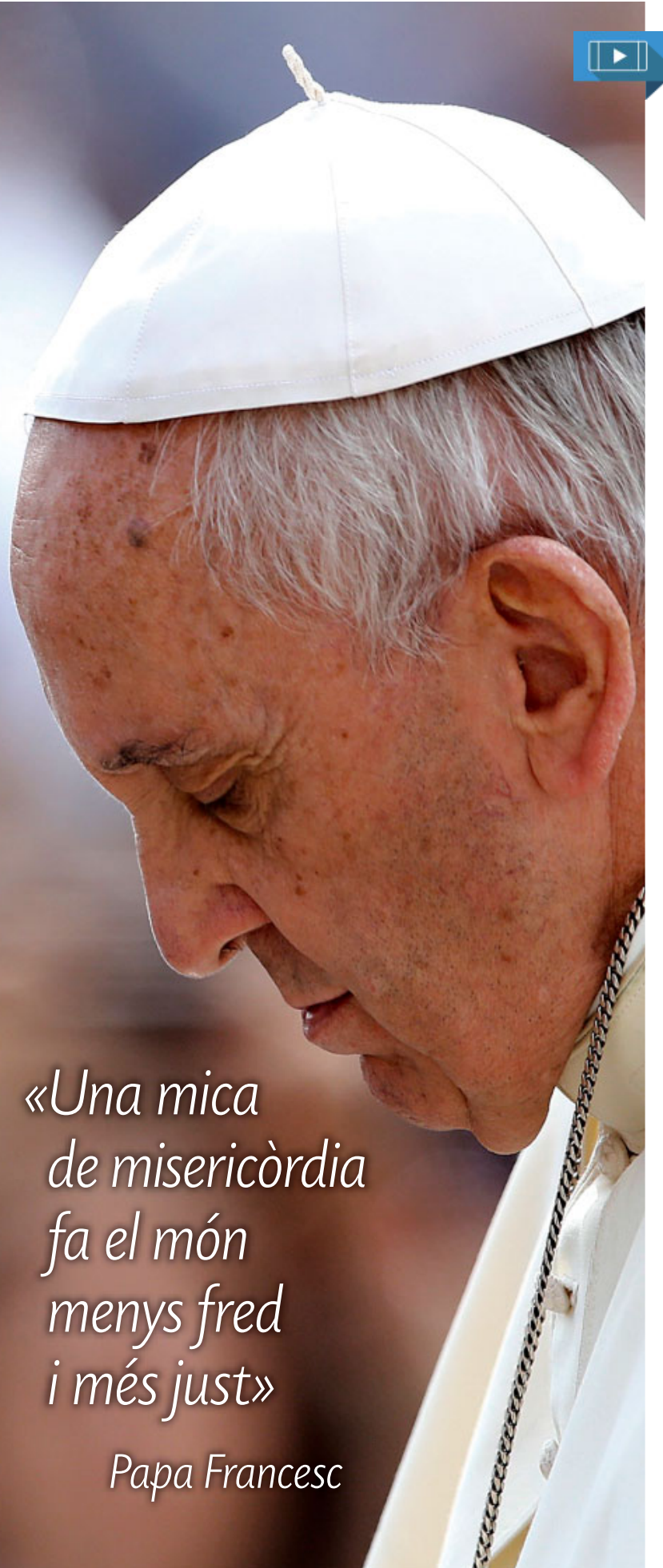
«Benvolguts germans i germanes —va dir—, he pensat sovint com pot l'Església posar més en evidència la seva missió de donar testimoni de la misericòrdia. És un camí que s'inicia amb una conversió espiritual. Per això he decidit convocar un jubileu extraordinari que col·loqui al centre la misericòrdia de Déu. Serà un Any Sant de la Misericòrdia, que volem viure a la llum de la paraula del Senyor: «Siguem misericordiosos com el Pare».»

«Estic convençut —va afegir Francesc— que tota l'Església podrà trobar en aquest Jubileu l'alegria de redescobrir i fer fecunda la mi-

sericòrdia de Déu, amb la qual tots estem cridats a donar consol a cada home i cada dona del nostre temps. El confiem a partir d'ara a la Mare de la Misericòrdia perquè ens adreci la seva mirada i vetlli en el nostre camí.»

La misericòrdia és, de fet, un dels temes més importants en el pontificat del papa Francesc i al qual es refereix més vegades. Ja l'endemà de la seva elecció, en la visita que va fer a la basílica de Santa Maria la Major, després de confiar el seu pontificat a la Mare de Déu pregant davant la seva imatge, quan va saludar els sacerdots que administren el sagrament del perdó i la reconciliació a la basílica, els va dir: «Sigueu misericordiosos, que això és el que necessiten els fidels.»

L'inici d'aquest Jubileu, amb l'obertura de la Porta Santa a la Basílica de Sant Pere i a les altres basíliques majors de Roma, serà poques setmanes després de l'assemblea del Sínode ordinari sobre la família. La convocatòria papal sembla un signe per indicar que la pastoral de l'Església ha d'inspirar-se sempre en la misericòrdia de Déu. L'organització recaurà en el Consell Pontifici per a la Nova Evangelització, i així situa també la iniciativa en el marc de la proposta de l'Evangelí als homes i les dones del nostre temps. Un Any Sant és un esdeveniment per a l'Església universal. Per això, caldrà que totes les diòcesis, també evidentment la nostra de Barcelona, es preparin per unir-se a aquesta celebració i per assolir els fruits que el Sant Pare ens proposa.

«Una mica
de misericòrdia
fa el món
menys fred
i més just»

Papa Francesc

ENTREVISTA

Enfortir les famílies

FRANCESCA PLANAGUMÀ

A l'edat de 10 anys, la Francesca Planagumà va ser testimoni del que Jesús podia fer en la vida d'uns pares que, d'estar separant-se per circumstàncies que ells sols no sabien ni podien arreglar, van acabar transformats pel poder de l'Evangelí. «Davant d'aquella evidència, va néixer en mi un gran desig de conèixer aquest Jesús que havia transformat les seves vides», assegura aquesta mare i àvia que amb el seu marit va iniciar fa 25 anys l'associació De família a família (www.defamiliaafamilia.es), per ajudar i enfortir les famílies des d'una perspectiva cristiana.

Com neix aquest compromís pastoral?
Veure com les famílies es trencaven, tot el dolor i la desesperació que això portava, ignorant el que *el Dissenyador* de la família ens havia deixat, va fer que el meu marit i jo decidíssim *invertir* la nostra vida a servir Déu en aquesta àrea. Fem conferències a matrimonis i avis, cursos, escola de pares... És una iniciativa enfocada a la prevenció i a comunicar el propòsit de Déu per al matrimoni.

Per què la fe enforteix la família?
Quan uns pares s'enfoquen a caminar junts mirant el que Déu té per a ells és com que tot encaixa en el seu lloc. La fe ens fa reconèixer la nostra necessitat de Déu i el que Ell pot fer en nosaltres, i a través de nosaltres als nostres fills. La fe dóna esperança, ens apropa com a parella, ens fa ser transmissors de l'amor de Déu...

I els avis, quin paper teniu?
Els avis tenim un paper únic, singular. La complicitat que es produeix entre els avis i els néts no té preu! Podem transmetre als nostres néts valors de manera calmada i serena; molts cops els seus pares no tenen temps de fer-ho —ensenyar a estimar Déu. Els avis, més que fer de *cangurs barats*, hem de ser avis intencionals per transmetre un llegat espiritual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Tot collint els fruits de l'Esperit

Els nois i les noies d'una comunitat cristiana, que tenen entre disset i divuit anys, van rebre el sagrament de la confirmació i, setmanes més tard, van convocar els pares, germans i catequistes a participar en una pregària d'acció de gràcies. Una celebració ben preparada, amb la Paraula de Déu com a centre, uns cants adequats, silencis amb sentit i la participació d'uns i altres en el moment de compartir les pregàries i els testimonis personals. El *parenostre* i la benedicció del *prevere* van cloure la primera part de la trobada. La segona es va desenvolupar compartint les menges que les famílies hi van aportar.

Un dels qui s'havien confirmat féu, en la seva intervenció, aquesta reflexió: «En començar la preparació per rebre la confirmació, se'ns preguntà sobre el nostre horitzó en el camí de maduració de la fe. Tots hi diguérem la nostra. Vàrem decidir que volíem fer camí per reafirmar la fe en Déu, el Pare, en Jesús, la Paraula, i en la força de l'Es-

perit que és en nosaltres. Durant la preparació ens hem fet preguntes: qui és Déu i qui és per a mi? Quina és la voluntat de Déu? Per què, de vegades, no l'entenc? Aquestes i tantes altres preguntes han esdevingut confiança en saber que Déu és amb nosaltres; que, tot i que no entenguem el perquè de totes les coses i que, sovint, ens sentim insignificants i potser oblidats, Déu ens estima i té cura de nosaltres. Hem esbrinat què és l'Esperit i com es manifesta.

«Els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix (...). Si vivim gràcies a l'Esperit, comportem-nos d'acord amb l'Esperit!» (*Gal 5, 22-23.25*).

De ben segur que aquests nois i noies han fet una bona collita de fruits de l'Esperit i que Déu els estima i en té cura. Convé confiar que la seva vida no serà mai un passar, sinó vida plena d'estimació i servei als altres! També convé pregar per ells.

ACTUALITAT

Curs d'estiu 2015 a la FTC

Dies 2, 3 i 4 de juliol, de 10 a 13.30 h i de 16 a 19.30 h (dissabte només matí).

«Quin nom per a l'Església? "Poble de Déu".»

A la Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació, 231). Informació: t. 934 534 925. Inscripcions (fins al 30 de juny): congressos@teologia-catalunya.cat

Lectures missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (□ Barcelona) (litúrgia hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'estat, mrs. a Anglaterra. Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat *prevere* a Barcelona. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, *prev. salesià*; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dijous [Gn 16,1-12.15-16 (o bé: 16,6b-12.15-16) / Sl 105 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillelme (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Divendres [Gn 17,1.4.5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), *prev.*, fund. Opus Dei. Beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-48a.48b-49a.50 i 53-55 / Mt 8,5-17]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

28. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sv 1,13-15; 2,23-25 / Sl 29 / 2Co 8,7-9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé: 5,21-24.35b-43)]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i màrtir, deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins, / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà, / que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, / i, extenuats de mareig, no es tenien drets, / no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: / apaivagà el temporal i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, / plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeguïn els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba». Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, ¿no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta». El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «¿Per què sou tan porucs? ¿Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «¿Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

Lectura del libro de Job (Jb 38,1.8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta:

«¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando salía impetuoso del seno materno, cuando puse nubes por mantillas y nieblas por pañales, cuando le impuse un límite con puertas y cerrojos, y le dije: "Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas"?»

Salmo responsorial (106)

R. *Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia.*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; / subían al cielo, bajaban al abismo, / el estómago revuelto por el mareo. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 5,14-17)

Hermanos:

Nos apremia el amor de Cristo, al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. Por tanto, no valoramos a nadie según la carne. Si alguna vez juzgamos a Cristo según la carne, ahora ya no.

El que es de Cristo es una criatura nueva. Lo antiguo ha pasado, lo nuevo ha comenzado.

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 4,35-40)

Un día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla.»

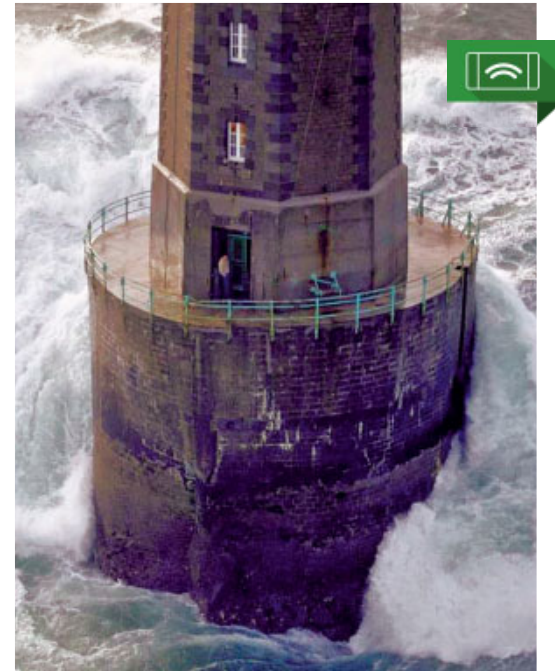
Dejando a la gente, se lo llevaron en la barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó un fuerte huracán, y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba a popa, dormido sobre un almohadón. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que nos hundamos?»

Se puso en pie, increpó al viento y dijo al lago: «¡Silencio, cállate!» El viento cesó y vino una gran calma. Él les dijo: «¿Por qué sois tan cobardes? ¿Aún no tenéis fe?» Se quedaron espantados y se decían unos a otros: «¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y las aguas le obedecen!»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

La fe enmig de la tempesta

Després del discurs de les paràboles de Jesús (Mc 4), l'evangeli ens parla de les seves accions meravelloses. Aquestes no són cap prova de la divinitat de Jesús ni per als científics actuals ni per als contemporanis de Jesús: ha parlat en paràboles i ha fet miracles, accions meravelloses. També els seus miracles són paràboles, signes. El miracle s'ha realitzat quan s'ha vist el seu caràcter intencionat. La pregunta de si de debò el miracle ha passat tal com és contat és només una pregunta parcial. La veritat d'aquest miracle és més profunda que el passat històric: abasta la pregonesa de Déu i de la nostra pròpia vida. No hi ha cap miracle si no hi ha ningú capaç de veure'l i entendre'l. Els deixebles de Jesús van veure el miracle de la tempesta calmada; els agafà la por davant la mar embravida i els va fer-se preguntar: «Quina mena d'home és aquest que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?» Aquest miracle, Jesús no el fa davant la multitud. Els protagonistes són Jesús i els deixebles. Aquí hem de refermar la nostra fe, enmig de les tempestes.

El relat de sant Marc té una doble finalitat: fer-nos conèixer la persona de Jesús, home con nosaltres, que té son, per tant, veritablement home, i veritablement Déu quan calma la tempesta. La fe ens ensenya a no deixar-nos aclaparar quan el dubte ens envolta i ens enfonsem enmig de les tempestes: Jesús sempre ens acompanya en el camí de la història. N'és un testimoni sant Joan XXIII, que ens confessa: «Jo vaig saltar de la barca i camino entre les onades per anar a trobar el Crist. Cal que l'Església abandoni la seguretat de la barca i camini entre les onades. Arribarà la nit, la tempesta i la por, però no ha de retrocedir. L'Església està cridada a anar a trobar el món». El papa Francesc ha recollit la torxa del Concili Vaticà II i ens invita a la transformació missionera de l'Església, d'una Església en sortida, no tancada com si fos un museu, sinó ben oberta al món, empesos per la joia de l'Evangelí. No tinguem por: Déu guia l'Església enmig de les tempestes i Jesús ens acompanya en la mateixa barca que és l'Església.

AGENDA

Actes i conferències

Solemnitat de Sant Pere i Sant Pau. Dilluns 29 de juny (19.30 h), eucaristia al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglí, 55), les vespres s'avancen a les 18.30 h. Tot seguit coca a l'hort i comiat amb la pregària de completes. Informació: www.benedictinessantperepuelles.com

Audició de cant gregorià *Sponsa Christi*. Dissabte 4 de juliol (20 h), concert amb cants de la cerimònia de vestició i professió monàstica d'una monja al s. XVIII, amb peces extretes dels cantors històrics dels monestirs de Sant Pere de les Puel·les i Santa Clara, de Barcelona. A càrrec del grup femení Auditexaudi i el cor masculí Schola Gregoriana de Catalunya. Al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglí, 55). Aportació: 10 €.

Jornades de Formació. Organitzades per la Unió Apostòlica del Clergat a Catalunya, obertes a preveres i diaques. Lloc: Centre d'Espiritualitat Josep Manyanet, Begues. Del 6 al 9 de juliol. Per a més informació: Mn. Francesc Nicolau, t. 933 216 246, i Mn. F. Xavier Aróztegui, t. 937 836 872 i 636 876 206.

Recessos

Recés d'estiu al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Dolors Monserdà, 31). «Ens ha escollit abans de crear el món», resseguint la carta als Efesians, amb Conxa Adell i Cardellach. Del 21 al 26 d'agost. Informació i inscripcions, fins al 17 d'agost (places limitades), al t. 682 705 003, a/e: conxadell@gmail.com

Cursos

«La identitat mediterrània de Barcelona: símbols i mites.» Curs d'estiu organitzat per la Facultat de Filosofia de la URL, del 6 al 10 de juliol, de 16.30 a 19.30 h, a la FFC (c/ Diputació, 231). Informació i matrícula: t. 934 534 338, a/e: facultat@filosofia.url.edu

Pelegrinatges

Ruta franciscana. Del 28 de juliol al 7 d'agost. Visitant Roma, Assís, Florència, Pàdua i llocs franciscans. Info i inscripció: Comissaria de Terra Santa dels franciscans (c/ Santaló 80, Barcelona, t. 932 092 388 i t./fax 932 022 757).

ACTUALITAT

Sant Felip Neri

Enguany s'escau el cinquè centenari del naixement de sant Felip Neri, que nasqué a Florència el 21 de juliol de 1515 i des del 1534 fins a la seva mort, l'any 1595, visqué a Roma. Fou tant el seu amor a la Ciutat Eterna i l'activitat religiosa i social que hi des-

envolupà, que ha estat declarat patró de Roma. Darrerament, la pel·lícula titulada *Prefiero el paraíso* l'ha donat a conèixer al gran públic. Sembla que les paraules del títol són les que va dir al Papa quan el volia nomenar cardenal. Fundador de la Congregació de l'Oratori, els seus fills espirituals, coneguts com a *oratorians*, presents a diverses localitats catalanes, han fet sempre un gran servei religiós imitant sobretot la humilitat, l'alegria i la pedagogia de la gràcia que tan profundament visqué el seu fundador. Foto: Eucaristia presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona a l'Oratori de Gràcia el dia de la festa del sant, el passat 26 de maig.

Necessitat del diàleg entre Orient i Occident

La necessitat de fomentar el diàleg de cultura i de civilitzacions entre Orient i Occident fou subratllat pel cardenal Lluís Martínez Sistach, que els dies 8 i 9 de juny participà en la trobada internacional organitzada a Florència per la Comunitat de Sant'Egidio i la Universitat d'Al-Azhar, sobre el tema «Orient i Occident: diàleg de civilitzacions». El cardenal parlà sobre la necessitat de «conviure en un món global», en el marc d'una taula rodona on el varen

acompanyar el sociòleg Manuel Castells, l'historiador Alexandre Adler, el conseller del rei Abdullah de Jordània, Ghazi bin Muhammad bin Talal, i el polític i acadèmic indonesi Muhammad Quraish Shihab.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

El jubileo del papa Francisco

El Papa tiene el presentimiento de que su pontificado será breve y quizá por eso imprime un ritmo acelerado a su misión. Se puede inscribir dentro de este propósito el anuncio sorpresa de un Año Santo extraordinario dedicado a la misericordia. Comenzará en la festividad de la Inmaculada Concepción, el 8 de diciembre de 2015, coincidiendo con el simbólico 50 aniversario de la conclusión del Concilio Vaticano II, y se clausurará el 20 de noviembre de 2016, domingo de Cristo Rey del universo.

Nadie esperaba que el Papa anunciara un jubileo extraordinario, que

será el primero desde el celebrado en 2000 (el próximo jubileo ordinario se tiene que celebrar en 2025). La ocasión era propicia: Francisco celebraba ese día —el 13 de marzo, segundo aniversario de su elección como sucesor de Pedro— la liturgia de la penitencia en la Basílica de San Pedro. Él había convocado un acto de oración y de conversión en toda la Iglesia titulado «24 horas para el Señor».

«Queridos hermanos y hermanas —decía—, he pensado a menudo cómo la Iglesia puede poner más en evidencia su misión de dar testimo-

nio de la misericordia. Es un camino que se inicia con una conversión espiritual. Por eso he decidido convocar un jubileo extraordinario que coloque en el centro la misericordia de Dios. Será un Año Santo de la Misericordia, que queremos vivir a la luz de la palabra del Señor: «Seamos misericordiosos como el Padre».

«Estoy convencido —añadió Francisco— que toda la Iglesia podrá encontrar en este Jubileo la alegría de redescubrir y hacer fecunda la misericordia de Dios, con la que todos estamos llamados a dar consuelo a cada hombre y cada mujer de nuestro tiempo. Lo confiamos a partir de ahora a la Madre de la Misericordia para que nos dirija su mirada y vele en nuestro camino.»

La misericordia es, de hecho, uno de los temas más importantes en el pontificado del papa Francisco y al que se refiere más veces. Ya al día siguiente de su elección, en la visita que hizo a la basílica de Santa María la Mayor, tras confiar su pontificado a la Virgen rezando ante su imagen, cuando saludó a los sacerdotes que

administran el sacramento del perdón y la reconciliación en la basílica, les dijo: «Sed misericordiosos, que eso es lo que necesitan los fieles.»

El inicio de este Jubileo, con la apertura de la Puerta Santa en la Basílica de San Pedro y en las otras basílicas mayores de Roma, será pocas semanas después de la asamblea del Sínodo ordinario sobre la familia. La convocatoria papal parece un signo para indicar que la pastoral de la Iglesia debe inspirarse siempre en la misericordia de Dios. La organización recaerá en el Consejo Pontificio para la Nueva Evangelización, y así sitúa también la iniciativa en el marco de la propuesta del Evangelio a los hombres y las mujeres de nuestro tiempo.

Un Año Santo es un acontecimiento para la Iglesia universal. Para ello, será necesario que todas las diócesis, también evidentemente la nuestra de Barcelona, se preparen para unirse a esta celebración y para alcanzar los frutos que el Papa nos propone.

